

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 860/2024
08.07.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Светлане Томић Јокић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног - адвоката Младена Лекића, поднетом против правноснажних решења јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Неготину Кт број 24/22 од 07.02.2024. године и Основног суда у Неготину Кв број 22/24 од 23.02.2024. године, у седници већа одржаној дана 08. јула 2024. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Младена Лекића, поднет против правноснажних решења јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Неготину Кт број 24/22 од 07.02.2024. године и Основног суда у Неготину Кв број 22/24 од 23.02.2024. године.

Образложење

Решењем јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Неготину Кт број 24/22 од 07.02.2024. године одређено је да се окривљеном АА на име трошкова кривичног поступка из буџетских средстава ОЈТ Неготин има исплатити износ од 180.000,00 динара, у року од 60 дана од дана правноснажности решења, на текући рачун његовом ангажованом браниоцу - адвокату Младену Лекићу, док је захтев за накнаду трошкова за разлику до тражених 220.500,00 динара одбијен као неоснован.

Решењем Основног суда у Неготину Кв број 22/24 од 23.02.2024. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА - адвоката Младена Лекића, изјављена против решења јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Неготину Кт број 24/22 од 07.02.2024. године.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Младен Лекић због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП у вези члана 265. став 1. ЗКП и тачке 3. става 1. Тарифног броја 4. и става 5. Тарифног броја 2. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад

адвоката („Службени гласник Републике Србије“ број 43/2023 од 26.05.2023. године), са предлогом да Врховни суд браниоцу окривљеног, поред досуђеног износа, досуди и износ од 292.500,00 динара, и то на име недосуђеног дела трошкова на име састава образложеног поднеска од 21.02.2022. године износ од 22.500,00 динара, на име недосуђеног дела трошкова на име одбране окривљеног дана 15.03.2022. године и дана 20.04.2022. године износ од 135.000,00 динара, на име састава жалбе против првостепеног решења износ од 45.000,00 динара, и на име састава захтева за заштиту законитости износ од 90.000,00 динара, или да побијана решења укине и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, и у седници већа, коју је одржао без обавештавања јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те по оцени навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован.

У поднетом захтеву за заштиту законитости, бранилац окривљеног наводи да је нижестепеним решењима учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП уз образложење да су у конкретном случају погрешно примењене одредбе члана 265. став 1. ЗКП, тачка 3. става 1. Тарифног броја 4. и став 5. Тарифног броја 2. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник Републике Србије“ број 43/2023 од 26.05.2023. године), обзиром да је у нижестепеним решењима заузет погрешан став да адвокату припада награда од 22.500,00 динара за поднесак од 21.02.2022. године јер се ради о необразложеном поднеску (за који је ранијом Адвокатском тарифом прописано да адвокату припада 50% награде из Тарифног броја 1. АТ), иако је тачком 3. става 1. Тарифног броја 4. нове Адвокатске тарифе предвиђено да овај поднесак има карактер образложеног поднеска, као и због погрешног става да адвокату поводом одбране окривљеног дана 15.03.2022. године и 20.04.2022. године припада награда према ранијој Адвокатској тарифи, која се обрачунава тако што испитивање више сведока у току једног радног дана у континуитету представља једну процесну радњу, независно од броја сачињених записника, уместо да се ови трошкови досуде по новој Адвокатској тарифи („Службени гласник Републике Србије“ број 43/23 од 26.05.2023. године) којом је ставом 1, 2. и 5. Тарифног броја 2. прописано увећање награде на име више предузетих процесних радњи у једном дану.

Изложени наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног по оцени Врховног суда, нису основани, из следећих разлога:

Чланом 11. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Сл. гласник РС“ бр. 43/2023) прописано је да судови примењују тарифу која важи у време доношења одлуке о трошковима поступка која, по ставу овог суда, представља одлуку којом се решава о обавези плаћања трошкова кривичног поступка, а не одлуку којом се посебним решењем одлучује само о висини трошкова.

Одредбом члана 261. став 1. ЗКП прописано је да су трошкови кривичног поступка издаци учињени поводом поступка од његовог покретања до његовог

завршетка, док је одредбом става 2. тачка 7) истог члана, између осталог, прописано да трошкови кривичног поступка обухватају награду и нужне издатке браниоца.

Одредбом члана 265. став 1. ЗКП је прописано да кад се обустави кривични поступак или се оптужба одбије или се окривљени ослободи од оптужбе, изрећи ће се у решењу, односно пресуди да трошкови кривичног поступка из члана 261. став 2. тачка 1) до 6) овог законика, нужни издаци окривљеног и нужни издаци и награда браниоца и пуномоћника (члан 103. став 3.), као и награда вештака и стручног саветника, падају на терет буџетских средстава суда.

Према стању у списима, наредбом јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Неготину Кти број 2/22 од 28.03.2023. године, на основу члана 308. став 1. тачка 3) ЗКП, обустављена је истрага која је вођена према окривљеном АА због постојања основа сумње да је извршио кривично дело насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, а која је покренута наредбом јавног тужиоца Кти број 2/22 од 15.03.2022. године, јер нема довољно доказа за оптужење.

Након тога, бранилац окривљеног - адвокат Младен Лекић поднео је захтев за доношење решења о трошковима кривичног поступка дана 05.04.2023. године, у складу са важећом Тарифом о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, а дана 21.06.2023. године доставио је прецизирани захтев за доношење решења о трошковима кривичног поступка, према новој Адвокатској тарифи, која је ступила на снагу дана 03.06.2023. године.

Стога се по налажењу овог суда у конкретном случају, приликом одлучивања о трошковима предметног поступка, обзиром да је истрага против окривљеног обустављена, има применити одредба члана 265. став 1. ЗКП, при чему је окривљени даном доношења наредбе којом је против њега обустављен поступак, стекао право на трошкове кривичног поступка, који падају на терет буџетских средстава суда, и то у време када је на снази била ранија Адвокатска тарифа („Службени гласник Републике Србије“ број 121/12 - 37/21), коју су нижестепени судови у побијаним решењима правилно и применили.

Имајући у виду напред наведено, то одлуком о трошковима кривичног поступка, по оцени овог суда, није учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, како се то неосновано истиче у поднетом захтеву.

Из наведених разлога, налазећи да нижестепеним решењима није учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП поднети захтев одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић